

DFW o què vol dir aprendre a pensar

És molt difícil mantenir l'atenció i no deixar-se hipnotitzar pel monòleg continu que teniu al cap

David Foster Wallace (<http://www.catorze.cat/noticia/782/aixo/va/tu>) va néixer a Nova York el 21 de febrer del 1962 i es va suïcidar el 12 de setembre del 2008. És considerat un dels grans novel·listes de les darreres dècades, el millor cronista del malestar dels Estats Units i una de les veus més crítiques i insatisfetes del sistema polític i social.

El 2005 li van demanar que fes un parlament sobre el tema que volgués a la promoció que es graduava al Kenyon College. Va ser l'única vegada que va fer un discurs d'aquestes característiques: ho va aprofitar per reflexionar sobre alguns dels aspectes més importants de la vida. El recordem escoltant què va dir i llegint-ne un fragment traduït en català per Ferran Ràfols Gesa, publicat per Edicions del Periscopi amb el títol *L'aigua és això* (<http://periscopi.cat/cataleg/item/l-aigua-es-aixo>).

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=TwzEZPLisBM>

Segurament, el perill més gran d'una formació acadèmica, almenys en el meu cas, és que alimenta la meua tendència a sobreintel·lectualitzar-ho tot, a perdre'm en pensaments abstractes en comptes de limitar-me a parar atenció al que passa davant meu.

En comptes de parar atenció al que passa dins meu.

Com ja deveu saber a hores d'ara, és molt difícil mantenir l'atenció i la vigilància i no deixar-se hipnotitzar pel monòleg continu que teniu al cap.

El que encara no sabeu és el que hi ha en joc en aquest esforç.

En els vint anys que fa que em vaig graduar, de mica en mica he anat entenent el que hi ha en joc i he vist que el clixé humanístic sobre «ensenyar a pensar» de fet era la manera taquigràfica de referir-se a una veritat profunda i important. En realitat, «aprendre a pensar» vol dir exercitar un cert control sobre què penses i sobre com ho penses.

Vol dir ser prou conscient i estar prou alerta per triar a què pares atenció i triar de quina manera construeixes sentit a partir de l'experiència.

Perquè si no podeu o no voleu exercitar aquesta mena de tria en la vostra vida adulta, acabareu fotuts.

Penseu en el vell clixé sobre el cervell que diu que és «un criat excel·lent però un amo espantós».

Com tants altres clixés, aquest, tan insuls i banal en la superfície, de fet expressa una veritat gran i espantosa.

No és en absolut una coincidència que els adults que se suïciden amb armes de foc gairebé sempre es disparin... al cap.

I la veritat és que la majoria d'aquests suïcides estan morts molt abans de prémer el gallet.

I em permeto suggerir que, collonades a banda, el valor real de la vostra educació humanística té

a veure amb això: com evitar passar la vostra còmoda, pròspera i respectable vida adulta morta, inconscients, esclaus del vostre cap i de la vostra disposició natural a estar sols d'una manera única, completa i imperial, un dia sí i l'altre també.

David Foster Wallace

L'aigua és això

Traducció de **Ferran Ràfols Gesa**
Pròleg de **Vicenç Pagès Jordà**

“Les realitats més òbvies, ubiqües i importants sovint són les que més costen de veure.”

EDICIONS DEL PERISCOPI

L'aigua és això (<http://periscopi.cat/cataleg/item/l-aigua-es-aixo>)

© David Foster Wallace
© de la traducció: Ferran Ràfols Gesa

© d'aquesta edició: Edicions del Periscopi, 2014